

Dette sunde Samfundssyn er nu forladdt, og det er med den største Undren, jeg ser Socialdemokratiet ikke blot gaa ind i den almindelige konservative Argumentation paa Toldbeskyttelsens Omraade, men at i Virkeligheden Socialdemokratiet, og da navnlig det ærede Medlem Hr. Stauning, bærer Protektionismen frem dækket under ganske de samme nationale Fraser, som Konservatismen altid har benyttet paa dette Omraade. Den, der vil væрге Befolkningen og den overvejende Del af Produktionen mod at skatte til enkelte Industrier, er imod Arbejderstanden nu, han er Tilhænger af Arbejdsløshed, og den, som forlanger, at Industrier, der allerede har betydelig Toldbeskyttelse, skal have samme Evne til Dygtiggørelse som andre Industrier, han er i Socialdemokratiets Øjne imod det nationale Arbejde. Jeg tror, det ærede Medlem skulde erindre, hvad en høj fortjent Partifælle af ham, det tidligere Medlem af dette Ting Hr. Trier, sagde i Fjor: „Merkantilismen bliver hverken værre eller bedre ved at iklædes Bismarcks Slagord, da han i Slutningen af Halvfjerdserne gik over til Protektionismen: „Beskyttelse af det nationale Arbejde“.

Det har hidtil her i det høje Ting været det ærede Medlem Hr. Drachmann, der alene har ført Toldpolitik paa denne Linie — maa jeg sige, jeg paa-skønner i øvrigt, at det konservative Folkeparti har efterkommet det Raad, jeg gav ved første Behandling, at skifte Ordfører ved denne Sag, saaledes at vi i Dag ser det ærede Medlem Hr. Drachmann og ikke det ærede Medlem Hr. Pürschel som Ordfører. Jeg har lagt Mærke til, at netop det ærede Medlem for ikke ret længe siden i en Avisartikel angaaende denne Sag skrev om det Parti, jeg tilhører, at naar vi ikke gik med til den Toldbeskyttelsespolitik, som han var Udtryk for, var det, fordi det radikale Venstre her som paa andre Omraader var Udtryk for den nationale Selvopgivelses sikre Tegn. En saadan Udtalelse paavirker os ikke. Vi spørger tilbage: Er det da Selvopgivelse, at vi kræver af vore Landsmænd, at de igennem deres Dygtighed, gennem deres Organisations-evne, deres tekniske Uddannelse, deres

Arbejdsintensitet er i Stand til at holde de fremmede Stangen? Det forekommer mig, at Selvopgivelsen er paa deres Side, som til Stadighed forlanger, at det øvrige Samfund skal understøtte nogle, for at de kan staa sig overfor de fremmede. Derfor maa jeg have Lov til at sige til det ærede Medlem i Anledning af den, som jeg synes, paa dette Omraade grimme Artikel, han skrev, at naar det ærede Medlem under de stadig hyppigere Tolddebatter i Tinget møder indsvøbt i Dannebrog, saa beder vi ham undskylde, at vi drager Flaget til Side og ser ham som den, han er, ikke Manden, der ildner til virkelig Daad, til Jævnbyrdighed med de fremmede, men som den, der repræsenterer de storindustrielle Særinteresser, som uden Hensyn til, om Tiderne er onde eller gode, er umættelig i Kravene til det øvrige Samfund. Særinteresserne har aldrig været Udtryk for det nationale; tværtimod, Almeninteresserne repræsenterer altid i deres Kamp mod Særinteresserne det nationale, og derfor er Opgaven for os i Dag ud fra det almene, det nationale, at bekæmpe den Særinteressernes Politik, der altid søger at snylte paa det nationale. Og vi vil i øvrigt ikke i mindste Maade ændre vor Holdning, om det skulde hænde, at Flaget i Fremtiden ikke blot dækker det ærede Medlem, men at ogsaa en Flig af det draperer det ærede Medlem Hr. Stauning, naar han gaar i Leding mod alle de Argumenter og Anskuelser, han tidligere har haft.

Men Spørgsmaalet om Forbindelsen mellem Arbejdsløsheden i Danmark og en eventuel Toldbeskyttelse kan ogsaa ses fra et andet Synspunkt. Jeg har tilladt mig at gøre opmærksom paa, at de Konservatives samlede Forslag berører mellem 4 000 og 5 000 arbejdsløse. Lad os nu tænke os, at det ærede Medlem Hr. Staunings Forslag, som omfatter alle Fag, gennemførtes, saa vil man dog se, at det kun er en ringe Del af den nuværende Skare af arbejdsløse, der berøres deraf. Vi har i Øjeblikket 53.000 arbejdsløse her i Landet. Hvis man gaar Fortegnelsen over dem igennem, tror jeg, man kan sige, at følgende Grupper: Landbrugsarbejderne med 1900, Nærings- og Nydelsesmiddelindustrien med 4700, Jordarbejderne og Bygningsindustrien med 12 500, Boghaandværket